

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 80 • nummer 4 • april 2025

INHOUD

<i>U maakte alles goed (gedicht)</i>	<i>77</i>
<i>De Naam boven alle namen (16)</i>	<i>78</i>
<i>Het koninkrijk van God (4)</i>	<i>82</i>
<i>De Heilige en Rechtvaardige (1)</i>	<i>86</i>
<i>Het karakter van Christus' offer</i>	<i>90</i>
<i>Als God maar met ons is</i>	<i>96</i>
<i>Gods genade tenietdoen door de wet?</i>	<i>97</i>
<i>De liefde van God</i>	<i>98</i>
<i>'Want zie, de winter is voorbij...'</i>	<i>99</i>

Opvoeding in de school van God (deel 1)

Gods lessen voor geloofshelden in de Bijbel

Serie: Geloofshelden

Iedereen die door Gods genade het eigendom van de Heere is, mag Hem dagelijks dienen. Daarbij kunnen wij als verlost en heel veel leren van geloofsmannen en -vrouwen die in Gods Woord worden beschreven. De Schrift zwijgt niet over hun zwakheden, struikelingen en tekortkomingen – maar laat toch telkens weer zien hoe God hen in Zijn genade opvoedde, bij Zichzelf terugbracht en gebruikte voor Zijn dienst.

In drie delen zullen we lessen overdenken over in totaal 22 dienstknechten. Zij werden in Gods school gevormd, opgevoed en gecorrigeerd. Zijn wij bereid om plaats te nemen 'in de schoolbank' en naar Zijn stem te luisteren?

Dit eerste deel behandelt achtereenvolgens Adam, Abel, Henoch, Noach, Abraham, Izaäk, Jakob, Jozef en Job.

Bestelcode 5733

hardback, 48 bladzijden

Prijs: € 10,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: info@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, nood-hulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

U maakte alles goed

U, Heere, zult voor ons zorgen;
U hebt het steeds gedaan,
wanneer wij met ons smeken
naar Uw genâtroon gaan.
Waarom dan zorgen maken?
Waarom zo vaak verdriet,
als 'k weet dat elke morgen
U weer genade biedt?!

Goedkeurend wordt gestempeld
door U het ene plan,
maar 't and're wordt vergrendeld
als 't naar Uw wil niet kan.
Voor mij opent U deuren,
waar ik 't niet had verwacht.
Wie zal er morgen zorgen?
U, Heere, hebt 't al bedacht.

Wij strooien onze moeiten
als zaad op 't levensveld;
U Zelf bepaalt, Heere Jezus,
of 't groeit of wordt geveld.
Hoe vaak heb ik getwijfeld:
heb ik 't wel goed gedaan?
Als ik maar met U wandel,
kan 'k op Uw zegen aan!

En als het leven vaak niet
zo gaat als ik het wil,
U blijft tóch voor mij zorgen
en maakt mijn hart weer stil.
Help mij niet zien op bergen;
geef m' in U goede moed.
Vol dank zal 'k eens getuigen:
U maakte alles goed!

naar P. K., uit 'Der Bote des Friedens'

De Naam boven alle namen (16)

Hoofdstuk 8 – ‘Omwille van Zijn Naam’

Er zijn twee of drie uitdrukkingen die onder dit kopje kunnen worden besproken. Er valt een licht verschil te onderscheiden wat hun betekenis betreft, maar in hun praktische toepassing hebben ze dezelfde bedoeling en uitwerking, dezelfde kracht. Een ervan zou weergegeven kunnen worden met ‘ter wille van’ of ‘om reden van Zijn Naam’, een ander met de titel van dit artikel en weer een ander met ‘namens Zijn Naam’.

De fundamentele gedachte is bij alle drie precies dezelfde, namelijk **de waarde van de Naam voor degene die handelt, volhardt of lijdt** en daarvan zullen we, zoals we hopen te zien, een illustratie vinden in Gods handelen in genade jegens Zijn volk. De woorden ‘Uw Naam is een uitgegoten zalfolie’ hebben we al voor onze aandacht gehad en de uitdrukkingen die we nu zullen aanhalen, vormen nog een illustratie van het feit dat het de geur van de Naam van Christus is die zowel het hart van God als het hart van Zijn volk verheugt.

Daarom lezen we ook in verband met de zegeningen van Zijn rechtvaardige heerschappij gedurende het duizendjarige rijk: ‘Zijn Naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn Naam van kind tot kind voortgeplant. Zij zullen in Hem gezegend worden; alle heidenvolken zullen Hem gelukkig prijzen’ (Ps. 72:17). Toch zullen we door heel de eeuwigheid heen het lied voortzetten dat we hier op aarde hebben geleerd.

*Thy name we love, Lord Jesus,
And lowly bow before Thee;
And while we live, to Thee we give
All blessing, worship, glory.*

*[Uw Naam hebben wij lief, Heere Jezus,
nederig buigen wij ons voor U neer.
En heel ons leven brengen wij U
al onze zegen, aanbidding en eer.]*

In het eerste geval dat we zullen bespreken, gaat het om de waarde die de Naam voor God heeft als grondslag voor de uitoefening van Zijn vergevende liefde. De apostel Johannes zegt het zo: 'Ik schrijf u, kinderen, omdat de zonden u vergeven zijn ter wille van Zijn Naam' (1 Joh. 2:12).

De hele waarheid van de genade is in deze korte uitspraak samengevat, want het woord 'kinderen' in dit vers omvat het hele gezin van God. **We leren hieruit dat God in de vergeving van zonden uitsluitend handelt op grond van de waarde van de Naam van Zijn geliefde Zoon** en wel de waarde van Zijn Naam als Degene Die Hem heeft verheerlijkt op de aarde en het werk volbracht heeft dat Hij Hem te doen had gegeven (zie Joh. 17:4).

Welke misvattingen zouden verdreven worden uit de hoofden van angstige zielen als deze eenvoudige waarheid maar werd begrepen! Want in plaats van vermoeiende dagen bezig te zijn met het zoeken naar iets goeds of verdienstelijks in zichzelf, op grond waarvan ze aanvaard kunnen worden door God of als een onomstotelijk bewijs van hun bekering, zouden zij dan begrijpen dat ze alleen gered kunnen worden door wat Christus is voor God.

Laat ieder van hen daarom biddend nadenken over de woorden 'ter wille van Zijn Naam', aangezien die aantonen, zonder de

mogelijkheid van twijfel of misverstand, dat Gods houding jegens allen die tot Hem komen en hun zonden belijden, geheel gebaseerd is op de waarde die Hij toekent aan de Naam van de Gezegende Die nu aan Zijn rechterhand zit. Wat een onveranderlijke en onbeweeglijke rots is er gegeven voor onze ziel – ja, de rots der eeuwen, waarop wij voor altijd in volmaakte vrede kunnen rusten, een vrede die nooit aangetast hoeft te worden door een veranderde emotie of ervaring. Laten we deze heerlijke waarheid dan ook blijven verkondigen aan door de zonde getroffen en vermoeide zielen, want het is de kern van Gods blijde boodschap aan de mensen in deze tijd van genade.

Niet alleen hebben we zo de vergeving van onze zonden ontvangen, maar op dezelfde wijze worden ook onze voeten bewaard terwijl we door de woestijn gaan. We lezen bijvoorbeeld in Psalm 23: 'Hij verkwikt mijn ziel, Hij leidt mij in het spoor van de gerechtigheid, omwille van Zijn Naam' (vs. 3). Dat wil zeggen dat God alles voor ons heeft gedaan op dezelfde grond als waarop Hij onze zonden heeft vergeven. **De drijfveer voor al Zijn daden van genade en liefde, voor Zijn onveranderende houding, voor Zijn waakzame zorg en bescherming, wordt in Christus gevonden en niet in onszelf.**

Dit wordt prachtig geïllustreerd in de Psalm waaruit het bovenstaande citaat is genomen; alleen is het hier de Heere als onze Herder, Die handelt vanuit Zijn eigen hart en vanuit de relatie die Hij heeft willen aannemen jegens Zijn volk. De eenvoudige redenering is dat als Hij onze Herder is geworden, Hij in alles zal voorzien wat wij nodig hebben, of het nu is tijdens ons pelgrims-pad of als wij gaan door een dal vol schaduw van de dood. Maar het geciteerde vers laat zien dat het omwille van Zijn Naam is, dat Hij deze relaties van genade onderhoudt.

Als wij vermoeid, terneergeslagen, ontmoedigd of gedeprimeerd zijn, verkwikt Hij onze ziel en omdat wij voortdurend leiding

nodig hebben, aangezien we er met heel ons hart naar verlangen om Zijn wegen te betreden, maar vaak niet in staat zijn om die te onderscheiden, heeft Hij Zich aan het hoofd geplaatst en leidt Hij ons in het spoor van de gerechtigheid, omwille van Zijn Naam. Als de Naam van Christus dan zo onuitsprekelijk kostbaar is voor God en als die de al-werkzame basis vormt van Zijn handelen met ons, hoe ijverig zouden wij er dan naar moeten streven om daarin gemeenschap met Hem te hebben en, al hebben we slechts een zwak besef van de waarde van die Naam, ons erin te verheugen en erin te rusten als wij tot God naderen, zoals Hij erin rust in Zijn relaties met ons.

Gemeenschap met het hart van God wat de kostbaarheid van de Naam van Christus betreft, is het ware geheim van de onvermoeibare toewijding en moed van veel van Zijn volgelingen. De apostel Paulus kan als een bijzondere illustratie hiervan worden genoemd, ook al worden de woorden 'omwille van Zijn Naam' niet gebruikt. Toen hij gevangenzat en niet meer in staat was om zijn heerlijke boodschap over te brengen – met het vooruitzicht van de dood, want hij wist dat hij onmiddellijk voor de leeuwen gegooid kon worden – **was het zijn troost dat Christus werd verkondigd** (ook al gebeurde dat bij sommigen vanuit onzuivere motieven) en daarin verblijdde hij zich en zou hij zich verblijden. Het was zijn reikhalzende verwachting en hoop dat hij zo bewaard en gesterkt zou worden, dat Christus zou worden grootgemaakt in zijn lichaam, hetzij door het leven, hetzij door de dood (Fil. 1:16-20).

(Wordt vervolgd).

Edward Dennett

Het koninkrijk van God (4)

4 Het Evangelie van het Koninkrijk en het Evangelie van de genade

Voordat we verder gaan met de ontwikkeling van het Koninkrijk van God, wil ik kort op de uitdrukking 'Evangelie van het Koninkrijk van God' terugkomen en daarbij ook het verschil met het Evangelie zoals het nu verkondigd wordt, benadrukken.

Het verschil tussen het Evangelie van het Koninkrijk en het Evangelie van de genade (Hand. 20:24) ligt in het verschil van karakter van de positie die Christus inneemt, terwijl het Evangelie verkondigd wordt. Toen Hij op aarde was, was het Koninkrijk van God in het midden van het volk, vertegenwoordigd in Hem, de beloofde Koning van het Koninkrijk.

Toen de Farizeeën Hem vroegen: 'Wanneer komt het Koninkrijk van God?' antwoordde Hij hen met de kernachtige woorden: 'Het Koninkrijk van God komt niet met uiterlijk vertoon; en men zal niet zeggen: Zie, hier, of: Zie, daar. Want zie, het Koninkrijk van God is midden onder u' (Luk. 17:20-21). Johannes de Doper had als voorloper en heraut al naar dit Koninkrijk verwezen, maar alleen van de Heere Zelf wordt gezegd dat Hij het Evangelie van het Koninkrijk predikte (Matth. 4:23; 9:35; Mark. 1:14 'Evangelie van het Koninkrijk van God').

Ook in het Evangelie naar Lukas lezen we dat de Heere Jezus het 'Evangelie van het Koninkrijk Gods verkondigde' (Luk. 4:43; 8:1; 16:16). Maar de Griekse bewoording is hier een iets andere en zou letterlijk zo vertaald kunnen worden: Hij evangeliseerde (of verkondigde) het Koninkrijk van God. Het is een meer algemene, minder nauwkeurige verwoording dan bij Mattheüs en Markus.

De laatste keer vinden we zo'n verwoording in Handelingen 8:12; hier staat letterlijk dat Filippus over het Koninkrijk van God of met betrekking tot het Koninkrijk van God sprak, waaraan toegevoegd wordt: 'en van de Naam van Jezus Christus verkondigde'. Het is niet meer dezelfde boodschap, zoals die aan het begin van de bediening van de Heere verkondigd werd, omdat Hij intussen gekruisigd, uit de dood opgewekt en verhoogd is.

Christus bevindt Zich nu in de hemel. **Als verworpen Mens volbracht Hij het verlossingswerk, waardoor nu iedere zondaar die daarin gelooft, gered wordt. Dit is het thema van het Evangelie van Gods genade.** Het is het Evangelie van Christus (Rom. 15:19; 1 Kor. 9:12; 2 Kor. 9:13; Fil. 1:27 en andere plaatsen), dat wil zeggen van de als Koning door mensen Verworpenen, maar door God verhoogde en verheerlijkte Mens, Die het Hoofd van de Gemeente geworden is, in Wie alle raadsbesluiten en beloften van God in vervulling gaan.

Na de opname van de bruid in de hemel wordt de verworpen Koning echter weer getoond. God zal dan Zijn ruim tweeduizend jaar geleden afgebroken band met het volk Israël herstellen. Daarna zal het Evangelie van het Koninkrijk opnieuw gepredikt worden en niet alleen in Israël maar over de hele wereld, tot een getuigenis voor alle volken (Matth. 24:13-14; Mark. 13:10). Christus zal dan niet Zelf het Evangelie verkondigen, want Hij is dan in de hemel. Hij zal op aarde een overblijfsel van Zijn volk hebben, waaruit de verkondigers van dit Evangelie voortkomen en overal de boodschap van het komende Koninkrijk van Christus op aarde verkondigen.

In dit verband nog even iets over de formulering '*het eeuwige Evangelie*' in Openbaring 14:6. De inhoud van deze boodschap is: '**Vrees God en geef Hem heerlijkheid, want het uur van Zijn oordeel is gekomen; en aanbid Hem, Die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft**'. Wanneer na de

opname van de bruid de hele wereld vervalt tot afgodendienst en het aanbidden van het beest, dan laat God nog één keer uitroepen: 'Vrees God en geef Hem heerlijkheid'! Dit is een Evangelie dat vanaf het begin van de schepping tot haar einde geldigheid heeft, maar dat op een bepaald moment, omdat de mensen onder leiding van de satan niet alleen God verwerpen, maar zelfs een schepsel aanbidden, een bijzondere betekenis heeft.

Het eeuwige Evangelie gaat terug tot het ogenblik dat God aankondigde, dat het zaad van de vrouw de kop van de slang zou vermorzelen (Gen. 3:15). Het Evangelie blijft geldig, tot uiteindelijk het Koninkrijk van God op aarde met zijn zegeningen voor de hele schepping ontstaat. Wanneer het oordeel op handen is, richt God nog één keer – voor de laatste keer – deze oproep van 'eeuwige Evangelie' tot de in afgodendienst weggezonden mensheid en roept Hij op tot aanbidding van 'Hem, Die de hemel en de aarde gemaakt heeft en de zee en de waterbronnen'.

5 De verwerping van de Koning

Dat betekent dat het Koninkrijk niet in de verwachte vorm opgericht kon worden. Gods plannen worden daardoor echter op geen enkele manier tenietgedaan. Al in Psalm 2:2 wordt gezegd dat de heidenvolken en de volken tegen de Gezalfde van de HEERE optreden en Hem verwerpen.

Dit vers legt Petrus in Handelingen 4:27-28 als volgt uit: 'Want in waarheid zijn in deze stad verzameld tegen Uw heilige Knecht Jezus, Die U gezalfd hebt, zowel Herodes als Pontius Pilatus met de natiën en de volken van Israël, om te doen alles wat Uw

hand en Uw raad tevoren bepaald had, dat gebeuren zou'. Maar daarna lezen we in Psalm 8 over Hem, Die als Gezalfde en Zoon van God verworpen werd, dat Hij als 'de Mensenzoon' (vanwege het lijden van de dood, zie Hebr. 2:5-9) dan wel voor korte tijd minder dan de engelen geworden was, maar daarna met heerlijkheid en eer gekroond en tot Heerser over de werken van Gods handen gesteld wordt.

Op grond van Zijn toenmalige verwerping zal Hij eens niet alleen als Koning over Israël heersen, maar als de Mensenzoon over de hele schepping regeren. Zoals we uit Hebr. 2:8 en 1 Korinthe 15:23-27 kunnen opmaken, zal Hij deze heerschappij echter pas in de toekomst, in het duizendjarige rijk, aanvaarden. Dan zal alles aan Zijn voeten onderworpen zijn; alleen de Gemeente, Zijn lichaam, zal daarvan uitgezonderd zijn (Ef. 1:22), want zij heerst met Hem.

Eerst was de beloofde Koning van Israël echter een verworpen koning. Zijn Koninkrijk – hoewel in een andere vorm – nam ondanks dat, zijn loop. In Mattheüs 5-7 openbaarde de Heere het karakter van dit Koninkrijk. Hij legde Zijn toehoorders in de 'Bergrede' uit, dat Hij hen niet zou bevrijden van de heerschappij van de Romeinse bezettingsmacht. Hij zei tegen hen dat in een wereld waarin Hij gehaat en verworpen was, ieder die met Hem verbonden is, moet lijden en daardoor het karakter van zijn Koning mag laten zien. Deze instelling wordt weerspiegeld in de zaligsprekingen (Matth. 5).

Maar het bleek dat het volk niet bereid was om Hem hierin te volgen. De Joden weigerden zich tot God te bekeren, zich te laten dopen tot vergeving van zonden en daarmee te belijden dat ze verloren zondaars waren. In zijn verzet ging het volk zo ver, dat hun geestelijke leiders de wonderen van de Heere toeschreven aan het werk van de duivel (Matth. 12:24). Daarmee was de verwerping onmiskenbaar een vaststaand feit.

De minachting en de verwerping van de Koning kwamen op een hoogtepunt in en na de gevangenneming van de Heere. Hoe werd Hij door Zijn volk bespot! Kort daarvoor nog hadden zij Hem bij Zijn intocht in Jeruzalem enthousiast begroet met de woorden: 'Hosanna, de Zoon van David' (Matth. 21:9; Mark. 11:9; Luk. 19:38; Joh. 12:13). Enkele dagen later schreeuwde de menigte opgehitste Joden in tomeloze woede tegen Pilatus: 'Weg met Hem! Weg met Hem! Kruisig Hem!' En op de verbaasde vraag van de Romeinse stadhouder: 'Zal ik uw Koning kruisigen?' antwoordden de hogepriesters: 'Wij hebben geen koning dan de keizer' (Joh. 19:15).

Ook aan het kruis lieten ze de Heere niet met rust. Ze riepen Hem toe: 'Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen. Als Hij Israëls Koning is, laat Hij nu afkomen van het kruis en wij zullen Hem geloven' (Matth. 27:42).

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

De Heilige en Rechtvaardige (1)

'Maar u hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend en gevraagd dat u een man die een moordenaar was, geschonken zou worden' (Hand. 3:14).

Deze Knecht van God was meer dan onschuldig! Hij was de Heilige en Rechtvaardige. Maar ze gaven aan een moordenaar de voorkeur boven Hem, ja, ze vroegen erom dat die hun geschonken zou worden. En na vers 13 is dit de tweede keer dat de apostel Petrus de uitdrukking *verloochenen* gebruikt; hij deinst er niet voor terug die te gebruiken: 'U echter hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend'.

Wie is deze man die de Joden zo dapper twee keer beschuldigt van de verloochening van hun eigen Koning? Nog maar een paar weken hiervoor had hij zelf zijn Heere en Meester verloochend – drie keer; toen had hij vloekend en zwerend geloochend 'deze Mens' überhaupt te kennen (Mark. 14:66-72).

Maar Gods genade is niet te peilen! Door deze genade was Petrus weer in eer hersteld. De blik van de Heere had hem getroffen en bitter huilend had hij het toneel van zijn eerste falen verlaten. Het moeten zware dagen voor Petrus geweest zijn toen zijn geliefde Heere, Die hij zo'n pijn gedaan had, in het graf lag! Zonder uitzicht op herstel van het gebeurde moet Petrus zijn zonde diep gevoeld hebben. Maar de droefheid die overeenkomstig God is, brengt een onberouwelijke bekering tot behoudenis teweeg (2 Kor. 7:10). Niet zonder toeval verscheen de Heere Jezus juist aan *deze* discipel als eerste mannelijke getuige van Zijn opstanding (Luk. 24:34; 1 Kor. 15:5), om met hem te praten en hem daarna in het openbaar voor zijn medebroeders te rehabiliteren (Joh. 21:15-23).

Zo volkomen is Petrus na zijn diepe val in eer hersteld dat hij nu voor deze grote menigte kan staan en de bijeengekomen Joden juist *die* zonde kan voorhouden waaraan hij zichzelf schuldig gemaakt had! – **Wie van ons zou niet alle reden hebben zelf ook de genade van de Heere te roemen?** Hoe vaak hebben wij deze genade in dit herstellende, genezende karakter mogen ervaren? Daarvoor zullen we onze God ook in de eeuwigheid nog danken en Zijn genade prijzen.

Petrus noemt hier twee andere namen van de Heere, of we kunnen ook zeggen: een tweevoudige titel. Hij is de 'Heilige en Rechtvaardige'. Het gemeenschappelijke lidwoord voor 'Heilige en Rechtvaardige' verbindt de beide titels in zekere mate tot een samenhangend geheel en toch gaat het om twee van elkaar te onderscheiden karakters in de Persoon van de Heere Jezus.

De Heilige

Laten we kort bij de eerste stilstaan: de Heere Jezus is de Heilige. In het Oude Testament wordt deze Naam gebruikt door God als zodanig. God kent Zichzelf deze titel toe: 'Want Ik ben God, en geen mens, de Heilige in uw midden' (Hos. 11:9). En omdat Christus God en Mens in één Persoon is, wordt ook Hij de Heilige genoemd. **Heiligheid is een eigenschap die zich verblijdt over reinheid en het kwaad afwijst.** Daarmee wordt verondersteld dat er bij de Heilige innerlijke kracht tegen het kwaad aanwezig was en in een toestand van alleen maar onschuld is die kracht er niet.

Christus op aarde was de ware 'Afgezonderde onder Zijn broeders'. Hij beantwoordde volkomen aan dat waarover Jakob in zijn zegen over Jozef profetisch had gesproken (Gen. 49:26). En toen Hij aan het eind van Zijn weg dit toneel van de zonde verliet en naar Zijn Vader terugkeerde om daarboven de 'trekpleister' van ons hart te zijn, was ook dat een stap in heiliging: 'En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn door [de] waarheid' (Joh. 17:19). Nu zit Hij aan de rechterhand van God en is Hij ook nu 'gescheiden van de zondaars' (Hebr. 7:26). Uit alles zien we dat heiligheid inderdaad afzondering inhoudt en heiliging betekent dienovereenkomstig afzondering voor God.

De Rechtvaardige

Maar vervolgens is de Heere Jezus ook de Rechtvaardige. Ook deze titel wordt in het Oude Testament voor God gebruikt: 'De HEERE is de Rechtvaardige' (Ex. 9:27). **Rechtvaardigheid is de praktische overeenstemming met het wezen of de positie van een persoon.** Toen de Heere Jezus als Mens op aarde was, openbaarde Hij in alles volmaakte overeenstemming met het wezen van God als licht en liefde. In het Nieuwe Testament wordt Hij daarom herhaaldelijk de Rechtvaardige genoemd (Hand. 7:52;

22:14; 1 Petr. 3:18; 1 Joh. 2:1). Elk van deze Schriftplaatsen is het waard om bij stil te staan, maar hier moeten we het laten bij het noemen van deze plaatsen.

Als de Heilige en Rechtvaardige nam de Heere Jezus onder de mensen een unieke, speciale positie in. Hij was vanaf Zijn geboorte 'dat Heilige', zoals we nog zullen zien. Alle andere mensen daarentegen waren en zijn van nature zondaars en onrechtvaardigen. David belijdt: 'Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen' (Ps. 51:7). Gods Woord laat over de natuurlijke staat van de mens geen twijfel bestaan: 'Er is geen rechtvaardige, ook niet één' (Rom. 3:10).

Als desondanks mensen heiligen en rechtvaardigen genoemd worden, dan is dat omdat ze op grond van het werk van Christus en door de genade van God door geloof gerechtvaardigd zijn (Rom. 3:24,26; 5:1). Terwijl de karaktertrekken heilig en rechtvaardig het wezen van de Heere uitmaken dat Hem eigen is, duiden ze bij de gelovigen op een door God geschonken positie of natuur (1 Kor. 6:11; 1 Petr. 1:2; 2 Petr. 1:4) – een wezenlijk verschil dat we altijd in acht moeten nemen.

Als nu de Heere Jezus de Heilige en Rechtvaardige is, vinden we daarmee eigenlijk ook al het antwoord op een veel gestelde vraag – de vraag namelijk of Christus als Mens op aarde kon zondigen.

(Wordt vervolgd).

Chr. Briem

Het karakter van Christus' offer

De offers zoals beschreven in het Oude Testament bieden ons veel types, lessen en toepassingen. Naast hun historische context en bedoeling voor die tijd, zien ze vooruit naar de komst van de Messias en Zijn offer. De Heere Jezus vat dit samen met de woorden die Hij tot Nicodémus sprak: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:16). **Christus' komst in deze wereld en Zijn volbrachte werk aan het kruis – inclusief Zijn opstanding, verhoging en Zijn huidige status aan Gods rechterhand – vormen het fundament van onze redding.**

Het Nieuwe Testament gaat verder in op deze belangrijke vragen met aanwijzingen over de vraag hoe gered te worden en hoe vervolgens te leven als gelovigen, Hem dienend en wachtend op Zijn komst. Paulus, bijvoorbeeld, schreef aan de Thessalonicenzen: 'en hoe u zich van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen, en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, Jezus, Die ons redt van de komende toorn' (1 Thess. 1:9-10). Dit testament bevat de leer met betrekking tot Christus' wederkomst en leert de betekenis van Zijn werk, zoals de volgende Schriftgedeeltes duidelijk laten zien:

- 'En ongetwijfeld, de verborgenheid van de godsvrucht is groot: God is geopenbaard in het vlees, gerechtvaardigd in de Geest, gezien door de engelen, gepredikt onder de volken, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid' (1 Tim. 3:16).
- 'Alle Schrift is van God ingegeven en is nuttig om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk ten volle toegerust' (2 Tim. 3:16-17).

De Schrift is een geheel. Elk gedeelte staat in relatie met al de andere gedeeltes; het één werpt licht op het ander en omgekeerd. We kunnen niet een Schriftgedeelte uit zijn context nemen of het ene gedeelte boven een ander gedeelte plaatsen, want de hele Schrift – Genesis 1:1 tot Openbaring 22:21 – is een samenhangend geheel en is nodig om Gods gedachten te begrijpen. Dit geldt ook als we het karakter van Christus' offer overdenken. De leer hierover komen we vooral tegen in de nieuwtestamentische brieven, maar we kunnen deze gedeeltes niet scheiden van de rest van de Bijbel. Bovendien hebben we gezien in de Schriftgedeeltes die we al eerder hebben geciteerd, hoe Gods geschreven Woord de Persoon van Jezus Christus nauw verbindt met Zijn werk en de resultaten daarvan. Op de volgende pagina's spreken we niet van Zijn werk als Schepper, maar als Verlosser – hoewel beide onderwerpen ons tot aanbidding van Hem brengen, nu en tot in alle eeuwigheid (Openb. 4:10-5:14). Dat brengt ons tot de volgende begrippen, die gebruikt worden om de betekenis van Christus' verlossingswerk weer te geven: verzoening, verlossing, vergeving en rechtvaardiging.

Verzoening

Als we begrippen gebruiken die niet in de Bijbel worden gevonden, lopen we het risico om verkeerde concepten te introduceren. Maar zelfs als we Bijbelse begrippen gebruiken, geeft dat geen garantie dat we ze correct gebruiken. Het begrip 'verzoening' geeft een belangrijk aspect weer van Christus' verlossingswerk, namelijk **dat Hij onze Plaatsvervanger wilde worden om de toorn van God te dragen, die wij verdienden**. Onthoud: Zijn **bloed** heeft ons van onze zonden **gereinigd**. Het Oude Testament gebruikt vaak termen als 'verzoenen', 'verzoening' of 'losprijs' om het Hebreeuwse woord *kaphar* te vertalen, wat eigenlijk 'bedekken' betekent. In letterlijke zin gebruikte Noach een teerachtige substantie, die pek genoemd wordt, om het goferhout van de ark vanbinnen en vanbuiten te bedekken (Gen. 6:14). Later moest het bloed van het paaslam de eerstgeborene 'bedekken' en hem

van Gods toorn redden (Ex. 12:1-13). Soms bestond de 'bedekking' (de verzoening) uit zilver (Ex. 30:12-16) of goud (Num. 31:50). Deze middelen konden echter enkel de zonde bedekken; ze konden niet de zonde uitwissen of wegnemen. **Christus' volmaakte offer loste het zondeprobleem voor eens en altijd op** (2 Kor. 5:21; Hebr. 10:10-12). God vergaf ons onze zonden, maar Hij kon niet 'de zonde' vergeven, dat wil zeggen, onze zondige natuur. De Heere Jezus werd onze Plaatsvervanger door onze plaats in te nemen in Gods oordeel. Niemand anders kon dit doen, maar Hij kón en wilde Zijn bloed vergieten en Zijn leven geven (Lev. 17:11). Hij deed dit op het juiste moment, op de juiste wijze, als het volmaakte offer, omdat Hij God verheerlijkt had in alle aspecten van Zijn leven.

Verlossing

Deze term verwijst naar het offer dat nodig was om de schuld te betalen en de gezegende resultaten mogelijk te maken: de zondaar vrijmaken en hem voor kwaad en gevaar te bewaren. De Heere Jezus is 'God ... gezegend tot in eeuwigheid' (Rom. 9:5) en Hij werd Mens – 'het Woord is vlees geworden' (Joh 1:14) – om onze Verlosser te worden. Geen mens kon dit volbrengen, maar **de Heere Jezus vergoot Zijn bloed aan het kruis, voldeed aan Gods heilige en rechtvaardige eisen, legde het noodzakelijke fundament voor allen om gered te kunnen worden** (2 Kor. 5:15). Deze redding is voor iedereen beschikbaar, maar moet in geloof geaccepteerd worden (Joh. 3:16). Door dit te doen, komen we het rijk van de verlossing binnen. Daar zijn we buiten het bereik van de eisen van de vijand, hoewel we leven in een wereld die, onder de heerschappij van de vijand, vervuld is van duisternis en zonde.

Op het moment dat we geloven, zijn we één met onze grote Verlosser, Die ons redde van de heerschappij van deze wereld. Maar Hij zendt ons ín deze wereld, waar Hij gekruisigd werd, om Hem te vertegenwoordigen. Wij verwachten Hem als Verlosser om ons

van deze aarde op te halen bij Zijn wederkomst (1 Kor. 1:30; 1 Thess. 4:16-17). Deze twee Schriftgedeeltes laten ons zien dat al Gods bronnen in Christus zijn, Die:

- voor ons geworden is *wijsheid* van God;
- ons gerechtvaardigd heeft voor God (*rechtvaardigheid*);
- ons apart gezet heeft voor God (*heiligheid*);
- terug zal komen en het werk van *verlossing* zal voltooien, ook voor onze lichamen.

Onze verlossing werd volbracht aan het kruis en door Christus' opstanding, want Hij betaalde de volle prijs die de heilige en rechtvaardige God eiste. Voor zover het ons betreft, wordt onze verlossing geheel compleet gemaakt, als de Heere Jezus Zelf ons tot Hem opneemt in de hemel. Daarom wachten wij op Hem als Heiland – of Verlosser – Die met wonderbaarlijke kracht onze lichamen gelijkvormig zal maken aan het lichaam van Zijn heerlijkheid, een ware metamorfose (Fil. 3:21). In een oogwenk (1 Kor. 15:52) zal Hij ons tot Zich nemen opdat waar Hij is, wij ook mogen zijn (Joh. 14:3). Wonderlijk, maar waar!

Toen Israël in slavernij in Egypte onder farao's heerschappij stond, was Gods volk niet in staat om Hem te dienen volgens Zijn eisen. God zond Mozes als hun verlosser. De Israëlieten werden bevrijd. Zo werden zij in staat gesteld om God te dienen in de woestijn en later ook in het beloofde land. Hoewel we leven in deze wereld, behoren we haar niet langer toe. Ze is namelijk voor ons een desolate, lege plaats geworden. Hier kunnen we God dienen, zoals Israël deed in de woestijn, maar we mogen ook al ingaan in het beloofde land – 'de hemelse gewesten'¹ – om ons bezig te houden met de hemelse zegeningen.

Wat voor Israël gold in de opeenvolgende situaties, geldt evenzo voor ons.

¹ Zie Efeze 1:3,20; 2:6; 3:10; 6:12.

Tegelijkertijd is waar:

- wat onze *lichamen* aangaat, zijn we in deze *wereld*;
- wat ons *geloof* aangaat, is deze wereld een *woestijn*;
- in onze *geest*, samen met de Heilige Geest, zijn we in Christus in de *hemelse gewesten*.

Spoedig zal de Heere Jezus komen en ons brengen in dat hemelse land, maar in de tussentijd mogen we de hemelse zegeningen ons al toe-eigenen (Ef. 1:3).

Prijs God! Het thema van verlossing is zo oneindig rijk!

Vergeving

Als schuldige zondaars hadden we niet alleen verlossing nodig, maar ook vergeving. Zo kunnen we een ongehinderde relatie hebben met onze Heere, met God en met andere gelovigen. Bij de rechterstoel van God en van Christus zullen alle details van onze individuele levens worden geopenbaard (Rom. 14:10-12; 2 Kor. 5:10), zodat we de grootheid van Gods genade² zullen zien. Hij heeft ons immers vergeven en wij kunnen doorlopend genieten van ware gemeenschap. Deze gemeenschap is niet voorbehouden voor speciale gelegenheden, zoals de aanbiddingsdienst of om Hem te gedenken (1 Kor. 11:20-30), maar voor altijd. Daarom zag Paulus ernaar uit om voor de rechterstoel van Christus te staan, omdat hij verlangde om nu al geheel in harmonie te zijn met God en met Zijn volk.

Wij zouden Gods veroordeling niet moeten vrezen, want Christus is in *onze* plaats veroordeeld aan het kruis (2 Kor. 5:21; Gal.

² De Griekse vertaling van het Nieuwe Testament gebruikt twee verschillende woorden. Het ene is gelinkt aan genade en benadrukt dat vergeving onverdiend is, het andere dat God alle aanklachten tegen ons laat vervallen.

3:13). We moeten ook niet denken dat we nog een proces van verdere zuivering moeten ondergaan, want we zijn al vlekkeloos en onberispelijk (Kol. 1:20-22). Het visuele symbool van het kruis laat zien dat er een verticale en een horizontale connectie is. Zo is dat ook met vergeving: die heeft betrekking op onze relatie met God – die komt eerst – en op onze relatie met onze medemensen en gelovigen. Overdenk ook Kolosse 3:13: 'Verdraag elkaar en vergeef de elkaar, als de een tegen de ander een klacht heeft; zoals ook Christus u vergeven heeft, zó ook u'. Door de eeuwigheid heen zullen we genieten wat vergeving ons gebracht heeft.

Rechtvaardiging

Als Mens heeft onze Heere Jezus, in Zijn leven en dood, God verheerlijkt in diezelfde plaats waar Hij onteerd was door ieder mens. De Heere Jezus heeft een werk volbracht dat zó groot is, dat God als het ware een Schuldeiser werd voor de gehele mensheid. Dat is de reden waarom het zo erg is om Christus' komst in deze wereld en Zijn werk aan het kruis af te wijzen.

Bij het laatste oordeel, bij de grote witte troon, zullen alle ongelovigen voor de Mens staan Die God de autoriteit gegeven heeft om te oordelen, omdat Hij de Mensenzoon is (Joh. 5:27). De Mens Christus Jezus, Die God is en Zichzelf gegeven heeft om ons te redden (1 Tim. 2:5-6), zal dan de Rechter zijn! Voor Hem zullen de aarde en de hemel wegvlugten. Ook zal over allen die geweigerd hebben te geloven, geoordeeld worden en ze zullen veroordeeld worden tot eeuwige verdoemenis (Openb. 20:11-15). In contrast hiermee zullen allen die Zijn werk van verlossing hebben aangenomen en geloven, nu al rechtvaardig voor God³ verklaard worden. Dat is wat rechtvaardiging inhoudt en

³ Romeinen laat ons Gods rechtvaardigheid zien en hoe Hij de berouwvolle zondaar gerechtvaardigd noemt. Deze brief bevat variërende woorden die gerelateerd zijn aan hetzelfde basiswoord in het Grieks. Samen opgeteld vinden we hiervan 77 verwijzingen in Romeinen.

het opent de poorten van de hemel. 'Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar Hem voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken?' (Rom. 8:32).

Ik zou de lezers willen aanmoedigen om een concordantie te gebruiken om de Schriftgedeeltes op te zoeken die bij de bovenstaande thema's behoren. Bestudeer daarbij de gedeeltes over het bloed van het Lam, de liefde van God, Gods genade geopenbaard en Zijn rechten gehandhaafd en allerlei andere gerelateerde thema's. Dergelijke inspanningen zullen een grote zegening tot gevolg hebben voor je leven, als je het ware karakter van Christus' offer leert kennen.

Alfred E. Bouter

Als God maar met ons is

Er is altijd kracht te vinden in het opzien naar God. Maar als onze ziel blijft kijken naar zwakheid en die niet op God werpt, dan wordt die zwakheid ongelooft.

Er kunnen zich moeilijkheden voordoen. Mogelijk laat God allerlei dingen toe om onze zwakheid op de proef te stellen, maar het eenvoudige pad van geloof is dat wij voortgaan terwijl we niet eerst kijken naar wat wij moeten doen, maar ons afhankelijk stellen van de hulp die wij nodig zullen hebben en die we zullen vinden als het moment daar is.

Het maakte voor David niet uit of het nu om de leeuw, de beer of de reus van de Filistijnen ging; dat kwam allemaal op hetzelfde neer, want in zichzelf was hij in al deze situaties zwak. Maar hij voerde rustig zijn taak uit in het volste vertrouwen dat God met hem zou zijn.

J.N. Darby

Gods genade tenietdoen door de wet?

'Ik verwerp de genade van God niet; want als de gerechtigheid door [de] wet is, dan is Christus zonder reden gestorven' (Gal. 2:21).

De wet werd door Mozes gegeven, maar genade en waarheid zijn door Jezus Christus geworden. En de wet kon geen gerechtigheid geven; ze beschreef gezondheid aan de zieke patiënt, maar gaf hem geen medicijn en geen genezing. Als de wet dat had gekund, zou er duidelijk iets goeds in de mens zijn geweest en waarom zou Christus dan gestorven zijn? Maar dit was niet zo en er kon niets voor de mens gedaan worden; er kon geen gerechtigheid voor hem gevonden worden dan alleen in en door de dood van Jezus Christus. O, geve God dat we ons vast mochten hechten aan genade! En dat onze harten daarin gevestigd en daarmee vervuld mochten worden.!

Ook in onze tijd is het heel triest om onder de heiligen te zien hoe weinig *vestiging* in genade er is. Gelovige, laat het tot je doordringen dat elke vraag die je je stelt, zoals: 'Ben ik wel echt aangenomen door God?' (want dat is wat Gods gerechtigheid heeft bewerkt), de genade van God tegenwerkt. Dat gebeurt om de genade van God te dwarsbomen, om de dood van Christus tevergeefs te laten zijn. En dus móet het onwaar zijn. En het is heel duidelijk: als u niet door God bent aangenomen en aangenaam bent voor Hem (en er is nu geen aanneming behalve aanneming in de Geliefde), dan bent u geheel zonder enige zegen; dan bent u nog steeds verloren en onder het oordeel.

Gods wegen zijn wonderbaarlijk geweest! De mens wierp zichzelf uit de zegening in Eden en nu moet hij óf gezegend en geliefd zijn samen met Christus, de Zoon en Erfgenaam van al Gods

heerlijkheid, óf vervloekt en verdoemd zijn samen met satan, de vijand van God en de mens.

Maar wij als Gods kinderen horen niet bij degenen die vervloekt zijn, want we hebben de *genade* van God leren kennen. En in Israël's geschiedenis hebben wij de volledige verdorvenheid van de mens gezien, onder de beste omstandigheden en genade, niets dan genade, is onze pleitgrond en roem. **Dat is de genade van God**, die, toen gerechtigheid niet door de wet kon komen, Christus deed sterven. Mogen onze harten daar voortdurend mee vervuld zijn.

G.V. Wigram

De liefde van God

De liefde van God is een volmaakte liefde, onveranderlijk, onophoudelijk en altijd werkend tot welzijn van de Zijnen door het geloof. Niets kan ons van die liefde scheiden, een feit dat duidelijk wordt onderstreept in Romeinen 8, waar gezegd wordt dat niets ons kan scheiden van de liefde van Christus of de liefde van God (vs. 35-39).

Er wordt verteld dat Spurgeon eens samen met een vriend over een landweg liep, waar ze een windwijzer zagen waarop de tekst stond: 'God is liefde'. Spurgeon merkte tegen zijn metgezel op dat hij een windwijzer een zeer ongeschikt instrument vond om deze woorden op aan te brengen, aangezien de wind zo veranderlijk is. 'O,' zei Spurgeons vriend, 'je vat de bedoeling verkeerd op. De boer die de windwijzer heeft opgehangen, wil ons duidelijk maken dat God liefde is hoe de wind ook waait'. Hebt u ook niet ervaren dat dit waar is?

Uit: Our Hope

'Want zie, de winter is voorbij...

... de bloemen laten zich zien op het land'. Een passende tekst voor april, vind je niet? Wie had gedacht dat de tekst in de Bijbel staat (zoek 'm zelf maar eens op – misschien zelfs zonder Bijbel-app)? **Is het bij jou ook voorjaar in het geloofsleven – blijdschap, frisheid, kracht?** Of heb je nog te kampen met de stijfheid van de winter? Dit artikel wil helpen met nieuw elan het christenzijn uit te leven...

Geplant aan waterbeken (Ps. 1)

Een echte levensverbinding met Jezus Christus schept een geweldige basis voor een vruchtbaar leven. **Daar is echter een keuze voor nodig.** Er zijn mensen die de keuze voor de Heere Jezus gemaakt hebben nadat zij als crimineel hebben geleefd. Hun leven is radicaal veranderd en ze leven nu als 'geplant aan waterbeken', waardoor ze vrucht dragen voor hun Heere die ze nu als Heiland en Redder kennen en willen dienen! Misschien ken jij in je omgeving mensen die zich misschien niet crimineel gedragen, maar die toch de keuze voor de Heere nog uitstellen? Wijs hen op de Redder!

Geen vrucht, geen opbrengst (Hab. 3:17)

Wat te doen als niets in het leven lijkt te lukken? Gewoon wegllopen – als Elimelech – en jezelf en anderen in het ongeluk storten?

Kale struik of boom die vrucht draagt (Jer. 17:5-8)?

Heb je blokkades in het leven die je compleet doen uitdrogen, misschien door verslaving aan slechte films en de gevolgen daarvan? Laat je aansporen om je opnieuw te richten op de Heere.

Bloeien in het huis van de Heere (Ps. 92:13-15)

Wie zijn geestelijke wortels in het Woord van God heeft (Ps. 1) en ook in vaste verbondenheid aan de plaatselijke samenkomst leeft (Ps. 92), is tot zegen voor de Christenen en voor de wettelijke samenkomsten ter plaatse. Ken je de zegen van deze wortels voor jezelf en voor anderen? Ik wens alle lezers veel blijdschap en dat ze fris mogen opbloeien in de komende tijd (met goede mogelijkheden om bij te tanken op seminars en conferenties).

Martin Schäfer
(licht bewerkt)

Dragen wij leed?

'Al zouden we net zo veel ogen hebben als er sterren aan de hemel staan, dan zouden we nog steeds te weinig ogen hebben om te huilen om onze onderlinge verdeeldheid en de minachting waarmee we naar elkaar kijken. Verdeeldheid doet afbreuk aan de schoonheid van de Gemeente en vermindert de kracht ervan'.

Thomas Watson (1620-1686)

Van harte welkom!

Paas-seminar voor Bijbelstudie & evangelisatie

Uitnodiging voor iedereen van 0-99 jaar!

Thema: **Christus in Nehemia** (deel 2)

Onderkomen: De Kroeze Danne, Kappelhofsweg 14, Ambt Delden.

Aankomst: vrijdag 18 april tussen 16.15 en 16.45 uur (Goede Vrijdag)

Vertrek: maandag 21 april rond 14 uur (2e Paasdag)

Info en aanmelding: admin@christelijkjeugdwerk.nl

Voor programma: www.christelijkjeugdwerk.nl

De broeders en zusters die samenkomen in de Naam van de

Heere Jezus in Aalten, nodigen u van harte uit voor

Grote Vergadering (Woordbediening) **en lezingen**

Grote Vergadering: donderdag 29 mei 2025 (Hemelvaartsdag)

Lezingen: vrijdag 30 mei 2025

Plaats van samenkomen: Zuiderkerk in Aalten

Nadere informatie: <https://bit.ly/aalten-2505>

of door het scannen van de QR-code.

Vooraankondiging Twentse Ontmoetingsdag

Graag willen we alvast de datum voor de Twentse Ontmoetingsdag bekendmaken.

Thema: **Leren van geloofshelden uit de Bijbel**

Datum: zaterdag 14 juni 2025 van 10.00 tot ong. 15.30 uur

Lokatie: kerkgebouw 'De Bron' (Adriaen Brouwerstr. 2 in Almelo)

Nadere informatie volgt.

Nadenkertje

Gebruiksaanwijzing volgen!

Als men een kledingstuk koopt, is het belangrijk om de gebruiksaanwijzing te volgen. Het is de moeite waard om de aanbeveling op te volgen en bijvoorbeeld geen gevoelige stoffen bij de kookwas mee te wassen. Wie zich niet aan de gebruiksaanwijzing houdt, zal misschien op korte termijn weinig schade aan zijn kleren vaststellen. Maar vroeg of laat treden er onaangename gevolgen op: de kleur verandert of het kledingstuk krimpt. En op een gegeven moment is het onbruikbaar.

Is het in ons leven niet net zo? God heeft ons met de Bijbel een soort ‘gebruiksaanwijzing’ ter beschikking gesteld zodat het met ons goed gaat. Hij is immers onze Schepper en weet hoe het leven functioneert. Maar helaas zijn wij door veel stemmen omgeven die zich tegen Gods goede aanwijzingen richten.

Een voorbeeld is Gods wil met betrekking tot het thema seksualiteit: het is een geweldig geschenk voor het huwelijk. Iedere andere praktijk staat God tegen. Maar veel mensen houden Gods gedachten voor totaal ouderwets. In plaats daarvan wil men niemand iets onthouden en legt alles uit, zodat onaangename gevolgen vermeden worden. Maar als men de aanwijzingen van God opzijshift, die alleen maar tot ons nut dienen, zal men vroeg of laat het eigen zaad moeten oogsten.

Als we Gods Woord serieus nemen en het opvolgen, zullen we gezegend zijn en het Bijbelvers kunnen bevestigen: ‘U hebt hun rechtmatige bepalingen, betrouwbare wetten en goede verordeningen en geboden gegeven’ (Neh. 9:13).